

วารสาร

ราชภัฏสกลนคร

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 เดือนตุลาคม 2557 - มีนาคม 2558

ISSN 2287-092X

- 1 การศึกษาทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา ในทรรศนะของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย : ธิญาดา แก้วชนะ และ เมด็จ ทุกข์สุญ
- 16 ศึกษาศักยภาพด้านที่พึงโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล : รวิวรรณ พวงสอน, ไพพรรณ มุ่งศิริ, จินตนา เจริญเนตรกุล, รัชดา เพ็ชรชระ และ สุธัญญา ฐิตุปการ
- 29 ส้านนา ศาสตรา อาคม : วิลักษณ์ ศรีป่าซาง
- 44 ความตระหนักรู้เกี่ยวกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน : สุรีย์พร ใหญ่สง่า
- 58 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการกลุ่มอาชีพ ภูมิศึกษา กลุ่มเลี้ยงจิ้งหรีด บ้านหนองหล่าย ตำบลเกาะคา อำเภอเกาะคาจังหวัดลำปาง : กนกวรรณ เวชกามา
- 67 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวจีนในจังหวัดเชียงราย : วิศรุต อักษรวงศวิทยา และ ชัยวัฒน์ นิมอนุสรณ์กุล
- 80 ระบบผู้เชี่ยวชาญการวินิจฉัยโรคข้าวโดยใช้ระบบฟัซซีลอจิก : สิทธิโชค จันทร์รัตน์ศิริ, ยศยา ณัฐปัดม์ และ อังคณา อินทนิล
- 93 การใช้หนังสือ Big Book พัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดช้างเคียน ตำบลช้างเผือก อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ : เฉลิมชัย พาราสุข และ เฉลิมพงศ์ ทำงาน
- 104 ความสามารถในการจัดการความรู้ของธุรกิจส่งออกเฟอร์นิเจอร์ในประเทศไทย : ไพฑูรย์ อินตะขัน และ ณภัทร ทิพย์ศรี
- 113 การตอบสนองของอุปทานพืชอาหารและพลังงานต่อราคาน้ำมันเชื้อเพลิงของประเทศไทย : อภินันท์ พืชโรภาสวัฒนกุล
- 126 การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจครัวเรือน ภูมิศึกษา: บ้านหนองกก ตำบลทพรราช อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว : ณชภัทร พิชญมหุต์ม และ อัมภินี ลาภสมบูรณ์ดี
- 141 รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศุภาวิณี โลหะประเสริฐ
- 149 การเตรียมความพร้อมด้านการจัดการตลาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม เพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศิษฏ์วัช มั่นเศรษฐวิทย์

วารสาร ราชมงคลล้านนา

ที่ปรึกษากองบรรณาธิการ

รองศาสตราจารย์ ดร. นำยุทธ สงค์ธนาพิทักษ์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ประพัฒน์ เชื้อไทย
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สนิท พิพิธสมบัติ
ดร. ภาสวรรณ วัชรดำรงศักดิ์
นายภคพงศ์ เพชรบุล
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สุทธิดา จันทรคง
อาจารย์กิตติชัย ระมิงค์วงศ์
นายศรีธร อุปคำ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ยุทธนา เขาสุเมรุ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธาณี อติศัยพัฒนกุล

อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
รองอธิการบดี ด้านบริหาร ยุทธศาสตร์และแผนพัฒนา
รองอธิการบดี ด้านวิชาการและกิจการนักศึกษา
รองอธิการบดี ด้านวิจัยและการถ่ายทอดเทคโนโลยี
ผู้อำนวยการสถาบันถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน
ผู้อำนวยการกองคลัง
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริหารจัดการงานวิจัย
รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ
รองผู้อำนวยการฝ่ายบริการวิชาการ
ผู้ช่วยผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

บรรณาธิการผู้ทรงคุณวุฒิภายในและภายนอก

รองศาสตราจารย์ ดร. พรหทัย ตันท์จิตานนท์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. กมลทิพย์ คำใจ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิชาภพ พันธุ์แพ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุขญา วรามิตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. อมรรัตน์ ท่วมรุ่งโรจน์
ดร. กาญจนา สุระ
ดร. กัญญาพัสดุ กุลอมรงเจริญ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เกศรา สุกเพชร
ดร. จุรี วิชิตธนบดี
ดร. อรุณี ยศบุตร
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ทศพงศ์ อวีโรธนานนท์
ดร. พรรณิภา เกษชพิพัฒนกุล
ดร. นิตศักดิ์ เจริญรูป
ดร. ฌภัทร ทิพย์ศรี
ดร. ณิชากร ดิษฐ์แก้ว
ดร. อัจฉราพร แปลงมาลัย

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยพายัพ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยอัสสัมชัญ
มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
สถาบันพัฒนบริหารศาสตร์
มหาวิทยาลัยพายัพ
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยแม่โจ้
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลล้านนา

RMUTL Journal of Humanities and Social Sciences

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร. รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร

กองบรรณาธิการบริหาร

อาจารย์คุณธนา เปี้ยวบรรจง

อาจารย์วิกร จันทโรจักษ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ มานิตย์ มัลลวงค์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนิตา โชติเสถียรกุล

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เทอดทูล โตศิริ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุชนา วรามิตร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ เพ็ญจันทร์ รวยะวงศ์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ชนิตา โชติเสถียรกุล

อาจารย์ปรีชา พลชัย

ผู้ช่วยศาสตราจารย์พรณี นุกุลคาม

อาจารย์ ดร. รัฐนันท์ พงศ์วิริทธิ์ธร

อาจารย์ ดร. ธนศักดิ์ ตันตินาคม

อาจารย์ยุธรา จินา

อาจารย์สุรีพร สิทธิใหญ่

นางสาวมธุรดา สุรินทร์คำ

นางสาวนาขวัญ รัตนมงคล

นางสาวสุพรรณษา ตาคำมูล

นายเอกธัช ศรีบุญมา

นายสกลวัฒน์ เศวตรัตน์กุล

นางประภา สนั่นก้อน

นายพิศาล หล้าใจ

นางสาวเสงี่ยม คินดี

นางสาวชูขวัญ แสงทอง

นางสาวสรรค์ศิริกุล พยอมแย้ม

นางสาวติวพร ไชยพุด

คณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์

รองคณบดีฝ่ายบริหาร

รองคณบดีฝ่ายวิชาการและกิจการนักศึกษา

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและพัฒนา

รองคณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ตาก

รองคณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ลำปาง

รองคณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ น่าน

รองคณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ ภาควิชาฯ เชียงใหม่

รองคณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ เชียงราย

รองคณบดีคณะบริหารธุรกิจและศิลปศาสตร์ พิษณุโลก

ผู้ช่วยคณบดีวิจัยและพัฒนา

ผู้ช่วยคณบดีงานบริการวิชาการ

ผู้ช่วยหัวหน้างานประกันคุณภาพการศึกษา

กรรมการวารสาร

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

นักวิชาการศึกษา

นักวิชาการศึกษา

เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป

นักจัดการงานวิจัย

นักจัดการงานวิจัย

นักจัดการงานวิจัย

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

นักวิเคราะห์นโยบายและแผน

นักบริหารเครือข่าย

นักบริหารเครือข่าย

บทความทุกเรื่องได้รับการตรวจความถูกต้องทางวิชาการโดยผู้ทรงคุณวุฒิ ข้อความและบทความในวารสารราชชมงคลล้านนาเป็นแนวคิดของผู้เขียน มิใช่ความคิดเห็นของคณะผู้จัดทำและมิใช่ความรับผิดชอบของกองบรรณาธิการ และกองบรรณาธิการไม่สงวนสิทธิ์คัดลอก แต่ให้อ้างอิงที่มา

สารบัญ

การศึกษาทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา ในทรรศนะของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย	1
<i>ธัญดา แก้วชนะ และ เผด็จ ทุกข์สุญ</i>	
ศึกษาศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล	16
<i>รวีวรรณ พวงสอน, ไพพรรณ มุ่งศิริ, จินตนา เจริญเนตรกุล, รัชดา เพ็ชรชระ และ สุธัญญา ฐิติปการ</i>	
ล้านนา ศาสตร์ อาคม	29
<i>วิลักษณ์ ศรีป่าซาง</i>	
ความตระหนักรู้เกี่ยวกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน	44
<i>สุรียพร ใหญ่สง่า</i>	
ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการกลุ่มอาชีพ ภูมิศึกษา กลุ่มเลี้ยงจิ้งหรีด บ้านหนองหลาย	58
ตำบลเกาะคา อำเภอเกาะคาจังหวัดลำปาง	
<i>กนกวรรณ เวชกามา</i>	
การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวจีนในจังหวัดเชียงราย	67
<i>วิศรุต อักษรวงศ์วิทยา และ ชัยวัฒน์ นิมนุสสรณ์กุล</i>	
ระบบผู้เชี่ยวชาญการวินิจฉัยโรคข้าวโดยใช้ระบบฟัซซีลอจิก	80
<i>ลธิโชค จันทร์รัตนสิริ, ยศยา ณัฐปติลภ์ และ อังคณา อินทนิล</i>	
การใช้หนังสือ Big Book พัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2	93
โรงเรียนวัดช่างเคี่ยน ตำบลช่างเคี่ยน อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่	
<i>เฉลิมชัย พาราสุข และ เฉลิมพงศ์ ท่างาน</i>	
ความสามารถในการจัดการความรู้ของธุรกิจส่งออกเฟอร์นิเจอร์ในประเทศไทย	104
<i>ไพฑูรย์ อินตะขันธ์ และ ณภัทร ทิพย์ศรี</i>	
การตอบสนองของอุปทานพืชอาหารและพลังงานต่อราคาน้ำมันเชื้อเพลิงของประเทศไทย	113
<i>อภิรัตน์ พืชโรภาสวัฒน์กุล</i>	
การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจครัวเรือน	126
กรณีศึกษา: บ้านหนองกก ตำบลทัพราช อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว	
<i>ณชภัทร พิชญมหุตม์ และ อัมภินี ลากสมบูรณ์ดี</i>	
รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้	141
<i>ศุภาวิณี โลหะประเสริฐ</i>	
การเตรียมความพร้อมด้านการจัดการตลาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อม	149
เพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้	
<i>ศิษย์ธวัช มั่นเศรษฐกิจวิทย์</i>	

บรรณาธิการ

วารสารราชชมงคลล้านนา (RMUTL Journal of Humanities and Social Sciences) ฉบับนี้ประกอบด้วย 13 บทความ การศึกษาทัศนคติที่มีต่อภาพลักษณ์การท่องเที่ยวจังหวัดสงขลา ในทศวรรษของนักท่องเที่ยวชาวมาเลเซีย, ศึกษาศักยภาพด้านที่พักโฮมสเตย์เพื่อนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวตามมาตรฐานสากล, ล้านนา ศาสตรา อาคม, ความตระหนักรู้เกี่ยวกับทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 และการพัฒนาการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีเป็นฐาน, ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการจัดการกลุ่มอาชีพ กรณีศึกษา กลุ่มเลี้ยงจิ้งหรีด บ้านหนองหลาย ตำบลเกาะคา อำเภอเกาะคาจังหวัดลำปาง, การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความต้องการท่องเที่ยวซ้ำของนักท่องเที่ยวชาวจีนในจังหวัดเชียงราย, ระบบผู้เชี่ยวชาญการวินิจฉัยโรคข้าวโดยใช้ระบบฟัชชีลอจิก, การใช้หนังสือ Big Book พัฒนาทักษะการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนประถมศึกษาช่วงชั้นที่ 2 โรงเรียนวัดช่างเคียน ตำบลช่างเคียบ อำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่, ความสามารถในการจัดการความรู้ของธุรกิจส่งออกเฟอร์นิเจอร์ในประเทศไทย, การตอบสนองของอุปทานพืชอาหารและพลังงานต่อราคาน้ำมันเชื้อเพลิงของประเทศไทย, การประยุกต์แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงไปใช้ในการแก้ปัญหาเศรษฐกิจครัวเรือน กรณีศึกษา: บ้านหนองกก ตำบลทัพราช อำเภอตาพระยา จังหวัดสระแก้ว, รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และการเตรียมความพร้อมด้านการจัดการตลาดของธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเพื่อรองรับ ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ โดยทุกบทความผ่านการคัดกรองจากผู้ทรงคุณวุฒิและบรรณาธิการของวารสารราชชมงคลล้านนา

จากความรู้และสาระที่มีในบทความวิจัยวารสารราชชมงคลล้านนาฉบับนี้ บรรณาธิการหวังว่าวารสารราชชมงคลล้านนาจะเป็นประโยชน์ต่อนักวิจัย นักวิชาการ นักศึกษา และผู้สนใจทุกท่าน และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าท่านผู้อ่านจะติดตามสาระความรู้และให้การสนับสนุนวารสารราชชมงคลล้านนาอย่างต่อเนื่อง

บรรณาธิการ

รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ Tourism Strategic Management in Southern Most Provinces of Thailand

ศุภาวิณี โลหะประเสริฐ¹

¹ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏยะลา

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานปัจจัยส่วนบุคคลรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ และเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรครูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ คือ ผู้ที่เข้ามาท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ปี 2556 จำนวน 400 คน โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ เครื่องมือในการเก็บข้อมูลคือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวที่เข้ามาท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ได้แก่จังหวัดยะลา ปัตตานี และนราธิวาส ส่วนใหญ่เป็นนักท่องเที่ยวเพศชาย มีอายุเฉลี่ย 25 ปี มีรายได้ต่อเดือน 9,281 บาท อาชีพ นักศึกษา/นักเรียน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี โดยรูปแบบในการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านโฆษณาและการประชาสัมพันธ์อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 พบว่าส่วนใหญ่มาท่องเที่ยวในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากการชักชวนจากญาติพี่น้อง ด้านการท่องเที่ยวต่อสังคม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 พบว่า ส่วนใหญ่การท่องเที่ยวต่อสังคมสร้างคุณภาพการดำรงชีวิตให้ดีขึ้นในสังคม ด้านการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 พบว่า ส่วนใหญ่มีการกำหนดตามนโยบายการท่องเที่ยวตามกฎหมายเพื่อสร้างความมั่นใจ และการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 พบว่า ส่วนใหญ่มีผลกระทบต่อการท่องเที่ยวต่อการเดินทาง ส่วนปัญหาและอุปสรรครูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ค่อนข้างน้อย ควรให้ความสำคัญในการให้ข้อมูลแบบการบอกต่อ จัดระบบข้อมูลข่าวสารโดยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ระบบออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต ด้านการท่องเที่ยวต่อสังคม ควรจัดให้มีการสร้างเครือข่ายมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและการส่งเสริมให้ความรู้ด้านการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ด้านการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ ระบบเศรษฐกิจด้านการท่องเที่ยวมีการกระจายรายได้ที่ดี ด้านการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรม วัฒนธรรมและอารยธรรมไม่เป็นที่ดึงดูดใจต่อนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และไม่ได้ทำนุบำรุงหรือจัดการให้ดี จึงไม่มีจุดเด่นเพียงพอ จึงควรเปิดโอกาสให้ประชาชนในท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจกำหนดแนวทางในการพัฒนาติดตามประเมินผล

คำสำคัญ : การจัดการ , การท่องเที่ยวใน

ABSTRACT

The purpose of this research is to study tourism strategic management and visitors personal factor in visiting tourism destinations in the southern most provinces of Thailand. The research aims to find out the problem effects tourism industry in the region, additionally to propose concept and strategic for tourism development. This research defined as a quantitative research. The data was collected through accidentally sampling of 400 tourists whom visited the three southern provinces in 2013, by questionnaires. The data are analyze by calculate mean (X) and the standard deviation (SD). The research revealed that the majority of tourists visited the three southern most provinces of Thailand ; Pattani, Yala and Narathiwat are young men which are students, studying below the graduate level the average age of 25 years old with the monthly income of 9,281 Baht. Strategic of tourism management in the southern provinces; marketing fraction is at a high level of 3.82, shows that tourists visited the regions mainly to see friends and relatives. Tourism to the society considerably at high level of 3.56, it shows that tourism arrival developed society and enhance the local quality of life. The effect of tourism toward the economy is at high level of 3.98, the specification of tourism policy is relatively perceptible as in order to create trusts. Finally, the effect of tourism to culture is at a high level of 3.80, it shows that tourism arrival have an effect on culture and infrastructure. In terms of problem and obstacles in its tourism strategic management shows that the marketing of the regions has not been employ methodically, strategic management must be focus on encourage tourists through words of mouth and build systematic marketing structure using media to publicize online. Tourism and society; to form connection of local tour guide and hearten they perception in ecotourism. Tourism and economic; tourism have been making a great economic expansion for the regions. Culture and civilization; incapable to magnetize international tourists, this is as the sites have not been well maintain and oversee properly. Therefore, the intervention of local people is crucial in developing its tourism industry of the southern region.

Keyword: management, tourism

1. บทนำ

การท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาเศรษฐกิจ และสังคมของประเทศ โดยสามารถสร้างรายได้ให้กับประเทศ จะเห็นได้จากจำนวนนักท่องเที่ยวและรายได้จากการท่องเที่ยวมีอัตราการขยายตัวในปี 2546-2549 ถึงร้อยละ 4.55 และ 4.05 ในปี 2552 แม้จะประสบกับเหตุการณ์วิกฤติเศรษฐกิจโลก และสถานการณ์การเมืองในประเทศก็ตาม รัฐบาลได้มีนโยบายส่งเสริมการท่องเที่ยวเพื่อกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศทำให้มีนักท่องเที่ยวเดินทาง

ทางเข้าประเทศมากถึง 14 ล้านคนและมีรายได้จากการท่องเที่ยวตลอดปี จำนวน 527,000 ล้านบาท และได้พยากรณ์แนวโน้ม การท่องเที่ยวไทยในปี 2554 ว่าจะมีอัตราการเจริญเติบโตของจำนวนนักท่องเที่ยวร้อยละ 5.62-9.14 คาดว่าจะมีนักท่องเที่ยวประมาณ 17.0- 19.64 ล้านคน และมีอัตราการเติบโตของรายได้ร้อยละ 10.99-17.58 โดยประมาณการว่าจะมีรายได้จากการท่องเที่ยวไทยถึง 6.89-9.01 แสนล้านบาท (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2550) เนื่องจากการ

ท่องเที่ยวเป็นอุตสาหกรรมบริการซึ่งประกอบด้วยธุรกิจที่มีความเชื่อมโยงกันเป็นลูกโซ่ มีธุรกิจหลักได้แก่ ธุรกิจนำเที่ยว ธุรกิจการเดินทางระหว่างประเทศ ธุรกิจโรงแรม และธุรกิจรองได้แก่ ธุรกิจการจำหน่ายของที่ระลึก ธุรกิจการเดินทางในประเทศธุรกิจร้านอาหาร เป็นต้น และยังเป็นธุรกิจที่กระตุ้นอุตสาหกรรมต่อเนื่องอื่นๆ เช่น อุตสาหกรรมอาหารอุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและการพัฒนาที่ดิน

จากการที่อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมให้บริการมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว มีเอกลักษณ์เฉพาะตัวที่มีความแตกต่างจากอุตสาหกรรมบริการและการผลิตสินค้าอื่น ๆ กล่าวคือ เป็นการให้บริการหรือให้การสัมผัสกับแหล่งท่องเที่ยว ณ ที่ที่อยู่ของตนเองได้เหมือน เช่นผลิตภัณฑ์สินค้าประเภทอื่น จึงทำให้มีกระบวนการในระบบการให้บริการเพื่ออำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยว (Tourism Service System) อันได้แก่ การบริการข้อมูลข่าวสารการบริการคมนาคมขนส่งการบริการอำนวยความสะดวกในการผ่านเข้า-ออกระหว่างประเทศการให้บริการโดยบริษัทนำเที่ยวการบริการมัคคุเทศก์ การบริการสถานที่พักผ่อน การบริการภัตตาคารร้านอาหาร การบริการสินค้าของที่ระลึก การบริการด้านการบันเทิง และระบบการให้ความคุ้มครองรักษาความปลอดภัย ระบบการให้บริการจึงเข้ามาทำหน้าที่เป็นสะพานเชื่อมโยงอำนวยความสะดวก แก่นักท่องเที่ยวในการเดินทางไปสัมผัสยังแหล่งท่องเที่ยว (Tourist Attraction) ตามที่ปรารถนาซึ่งความปรารถนาหรือความต้องการ (Demand) ของการท่องเที่ยวจะถูกกระตุ้นโดยระบบของการตลาด (Marketing System) และผลจากการใช้บริการร่วมกับการสัมผัสแหล่งท่องเที่ยวจะส่งผลให้นักท่องเที่ยวเป็นผู้ตัดสินใจว่าได้รับความประทับใจหรือมีความพึงพอใจเพียงรายได้ที่ได้มาจากการใช้จ่ายของนักท่องเที่ยวจึงเป็นแหล่งที่มาของเงินตราต่างประเทศการลงทุนในอุตสาหกรรมท่องเที่ยวช่วยสร้างงานอาชีพ เกิดการหมุนเวียนทาง

เศรษฐกิจจึงกล่าวได้ว่าอุตสาหกรรมท่องเที่ยวมีบทบาทสำคัญทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและการเมือง

จากความเป็นมาและความสำคัญของปัญหาดังกล่าว ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ให้เป็น ผู้มีความสามารถในการบริหารจัดการและมีส่วนร่วมในการดูแลทรัพยากรการท่องเที่ยวภายในท้องถิ่นที่มีอยู่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความตระหนักถึงคุณค่าของทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมที่มีอยู่ในชุมชนอันจะนำไปสู่การพัฒนาการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นการสร้างทางเลือกให้กับระบบการท่องเที่ยวแนวใหม่ที่แตกต่างจากเดิมโดยเน้นการมีส่วนร่วมในรูปแบบ “การท่องเที่ยวโดยชุมชนเพื่อความยั่งยืน” มุ่งพัฒนาให้ “คนในชุมชน” เป็นหัวใจสำคัญของการจัดการการท่องเที่ยว อีกทั้งยังเป็นการสร้างศักยภาพของคนชุมชนในท้องถิ่นโดยผู้ประกอบการผู้ให้บริการเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการการท่องเที่ยวของชุมชนเพื่อนำไปสู่การดูแลรักษาและฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติของชุมชนให้มีความสมดุลกับภูมิปัญญาท้องถิ่นและอัตลักษณ์ทางวัฒนธรรม รวมทั้งการเกื้อกูลต่อเศรษฐกิจของชุมชนในอนาคต

2. วัตถุประสงค์ของโครงการวิจัย

1. เพื่อศึกษาข้อมูลพื้นฐานปัจจัยส่วนบุคคลรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้
3. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรครูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

3. วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง รูปแบบการจัดการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ผู้วิจัยเลือกสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ โดยการใช้แบบสอบถามเพื่อสอบถามประชากรในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ปี 2556 โดยการคำนวณหาจาก ทา โร ยามาเน่ ซึ่งจะมีความระดับค่าความเชื่อมั่น 95% ความคลาดเคลื่อน 0.05 จากขนาดกลุ่มผู้ให้บริการ (N) จำนวน 39,097 คน ใช้ค่าความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่าง (e) 0.05 ได้ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง (n) จำนวน 400 ชุด และใช้เครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับงานวิจัยแบบสอบถามโดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน **ส่วนที่ 1** แบบสอบถามเกี่ยวกับปัจจัยส่วนบุคคล โดยคำถามเป็นลักษณะคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) แบบที่มีให้เลือกตอบ (Dichotomous Choices) ใช้สถิติค่าร้อยละ (Percentage) **ส่วนที่ 2** แบบสอบถามเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้โดยคำถามเป็นลักษณะคำถามปลายปิด (Close-Ended Question) แบบที่มีให้เลือกตอบ (Dichotomous Choices) ส่วนทางด้านทัศนคติใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน แปลความหมาย 5 ระดับ ดังนี้

- 5 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นมากที่สุด
- 4 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นมาก
- 3 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นปานกลาง
- 2 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นน้อย
- 1 หมายความว่า ระดับความคิดเห็นน้อยที่สุด

4. สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาเรื่องศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากการศึกษาได้นำแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวที่ในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มี

อายุเฉลี่ย 25.06 หรือเท่ากับ 25 ปี มีรายได้ต่อเดือนเฉลี่ย 9,281 บาท อาชีพ นักศึกษา/นักเรียน และมีระดับการศึกษาต่ำกว่าปริญญาตรี ตามลำดับ

รูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่า

ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58

ด้านการท่องเที่ยวต่อสังคม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67

ด้านการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60

ด้านการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.5

ปัญหาและอุปสรรครูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ พบว่าการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์

(1) Economics Development Platform การพัฒนาเศรษฐกิจ เชื่อมโยงเป็นกลุ่มจังหวัด อนาคตจะกลายเป็น Gate way สามจังหวัดชายแดนภาคใต้มีทรัพยากรอยู่แล้วหากจัดสรรให้ดีจะเกิดผลดี

(2) Active International Player เปลี่ยนจุดยืนจากผู้รับเป็นผู้ให้ เช่น สร้างสนามบิน สุดท้ายก็กลายเป็นเครือข่ายของสามจังหวัดชายแดนภาคใต้

(3) World Leader in Niche Markets สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ไทยมีวัฒนธรรมที่ไม่เหมือนใคร ดังนั้นจึงต้องขายสิ่งที่ไม่เหมือนใคร ซึ่งเป็น Product ทางการท่องเที่ยว

(4) Innovative Nation with Wisdom and Learning Base สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ถือได้ว่า

วัฒนธรรมที่ดี มีการเรียนรู้แบบเปิดไม่แบ่งแยกศาสนา และที่สำคัญค่าครองชีพต่ำ ธรรมชาติสวยงาม

(5) Entrepreneural Society ต้องสร้างงานให้กับตนเองเรียนรู้การเป็นเจ้าของธุรกิจมีการพัฒนาภูมิปัญญาชาวบ้าน

งานประชาสัมพันธ์ คือ การให้ข้อมูล การบอกต่อ ซึ่งการบอกต่อคนต่อคนทำให้สามจังหวัดชายแดนภาคใต้เป็นที่รู้จักของบุคคลภายนอกอย่างรวดเร็ว การประชาสัมพันธ์ต้องอาศัยการทำงานเป็นทีมต้องมีการประสานงานกันตลอดเวลา แหล่งท่องเที่ยวที่มีคุณภาพจะต้องมีการวางแผน การเตรียมการ การเตรียมข้อมูลต่างๆ ให้พร้อมการประชาสัมพันธ์ยังก่อให้เกิดรายได้เกิดผลกำไรให้กับจังหวัดได้อีกด้วย

ดังนั้นการดำเนินการจัดระบบข้อมูลข่าวสารในการเดินทางโดยผ่านสื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ได้แก่ เจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานด้านการท่องเที่ยวบริเวณด่านตรวจ/ด่านเก็บค่าธรรมเนียม ศูนย์บริการนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังได้ใช้ป้ายสื่อความหมายเป็นสื่อการเดินทาง ได้แก่ ป้ายบอกทาง และสถานที่ที่อีกทั้งยังได้ใช้แผ่นพับประชาสัมพันธ์แนะนำการเดินทางระบุในแผ่นพับ ซึ่งมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ เพื่อช่วยในการประชาสัมพันธ์อีกทางหนึ่ง และในปัจจุบันได้จัดทำข้อมูลในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนใต้ในระบบสื่อออนไลน์ทางอินเทอร์เน็ต

การส่งเสริมการประชาสัมพันธ์ การตลาดและบริการ นำเที่ยวในกิจการกรรมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยอาศัยสื่อประชาสัมพันธ์ทางโทรทัศน์ในรูปของสารคดี/รายการท่องเที่ยวที่นำเสนอที่ผ่านมามีความถี่ในระดับน้อย นอกจากนี้ยังมีการเขียนบทความส่งเสริมด้านการท่องเที่ยวในสื่อหนังสือพิมพ์วารสารและสารคดีเป็นประจำและได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานต้นสังกัด ซึ่งจะมีแผ่นพับออกมาในรูปแบบต่าง ๆ อยู่เสมอ อย่างน้อย 2-3 ปี จะมีการเปลี่ยนรูปแบบของแผ่นพับ โดยที่แผ่นพับของสามจังหวัดชายแดนใต้ และได้มีการประสานข้อมูลด้านการ

ท่องเที่ยวกับผู้ประกอบธุรกิจเอกชนในพื้นที่อยู่เสมอ โดยเฉพาะข้อมูลการท่องเที่ยวใหม่ๆ อีกทั้งยังได้แนะนำเทคนิคการให้บริการนำเที่ยวแก่ผู้ประกอบการธุรกิจเอกชนบ่อยครั้ง

การท่องเที่ยวต่อสังคม

ระยะทางที่ไกลน้กจากจังหวัดกรุงเทพฯ มายังสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ การเดินทางสะดวกสบายและปัจจุบันยังมีการคมนาคมทางอากาศเพิ่มขึ้นมา ทำให้การเดินทางสะดวกมากยิ่งขึ้นและใช้ระยะเวลาในการเดินทางลดลง

ได้มีการสนับสนุนให้มีการสร้างกลุ่มเครือข่ายมัคคุเทศก์ท้องถิ่นและการส่งเสริมให้ความรู้ในการประกอบอาชีพจากการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ โดยการดำเนินการจัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้กับชุมชนและจัดฝึกอบรมมัคคุเทศก์ท้องถิ่นระดับเยาวชน จำนวน 1 ครั้ง ในปีเดียวกันให้กับสถาบันศึกษาต่าง ๆ ได้พยายามผลักดันให้มีการบรรจุโครงการที่สนับสนุนสร้างกลุ่มเครือข่ายมัคคุเทศก์ท้องถิ่นให้เข้าสู่แผนพัฒนาตำบลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ ทั้งนี้การจะดำเนินการได้หรือไม่ได้นั้นขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของผู้บริหารและสมาชิกขององค์กรบริหารส่วนตำบล ด้วย

การท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ

ระบบเศรษฐกิจปัจจุบันสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ซึ่งมาจากภาคอุตสาหกรรมเกษตร การท่องเที่ยว สำหรับสามจังหวัดชายแดนภาคใต้เราได้ส่วนเกินเพียงค่าจ้างแรงงาน เพราะเราต้องนำเข้าทั้งวัตถุดิบและเทคโนโลยี ด้านการเกษตร ก็ไม่สามารถสร้างความอยู่ดีกินดีให้กับเกษตรกรได้ แต่ก็มีกระจายรายได้ที่ดี ส่วนการท่องเที่ยวเป็นสิ่งที่สร้างรายได้และเงินตราเข้าประเทศเป็นจำนวนมากเป็นอันดับ 1 และ 2 และเกือบทั้งหมดเป็นรายได้ที่แท้จริงของประเทศ เป็นเม็ดเงินที่ตกถึงประชาชน ผู้ประกอบการ

กระจายอย่างทั่วถึง รัฐบาลในปัจจุบันจึงเน้นพัฒนาการท่องเที่ยวมากเป็นพิเศษ

การท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรม

วัฒนธรรม/อารยธรรมไม่เป็นที่น่าสนใจต่อชาวต่างชาตินัก ซึ่งผิดไปจากความเชื่อของเราเอง เพราะประวัติศาสตร์ของเรายาวเพียง 700-800 ปีเท่านั้น เมื่อเทียบกับที่อื่นๆ และที่สำคัญก็คือ เราไม่ได้ทำนุบำรุงหรือจัดการให้ดี จึงไม่มีจุดเด่นเพียงพอ

ด้านศาสนา เป็นส่วนหนึ่งของปัญหาที่พบมาก เนื่องจากสามจังหวัดชายแดนใต้ส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลามเป็นส่วนใหญ่วิถีชีวิตอาชีวะเกษตรกรรมความเป็นอยู่แบบเรียบง่าย จึงไม่มีจุดดึงดูดได้เท่ากับจังหวัดอื่นๆ อย่างจังหวัดใกล้เคียง และก็ยังเป็นปัญหาอีก สำหรับนักท่องเที่ยวต่างศาสนาซึ่งมีบทต้องห้ามไว้

สำหรับทะเลนั้น ด้านความสวยงามของทะเลก็เหมือนๆ กัน สีของน้ำทะเลเรายังสู้แถบตะวันออกกลางไม่ได้ แต่อุณหภูมิน้ำทะเลของเราเหมาะสมสามารถว่ายน้ำ เล่นกิจกรรมหรือกีฬาทางน้ำได้ และสามารถลงประมงเพื่อยังชีพของชาวบ้านได้อย่างดีนอกจากนี้ชายหาดของเรายังมีหลายแห่งที่เป็นทรายที่เกิดจากซากปะการัง ซึ่งเราจะเห็นเป็นฟูนเม็ดละเอียด ซึ่งเป็นจุดเด่นหาแหล่งอื่นเหมือนได้ไม่มากนัก ประกอบกับการท่องเที่ยวทางน้ำต้องใช้เวลาจึงดูเงินจากนักท่องเที่ยวได้มากกว่าปกติ

ได้เปิดโอกาสให้ประชาชนท้องถิ่นมีส่วนร่วมในการวางแผนตัดสินใจกำหนดแนวทางในการพัฒนาติดตามประเมินผล ส่วนใหญ่ในเวทีการประชุมของสภาองค์กรการบริหารส่วนตำบลโดยมีส่วนร่วมราชการต่างๆ ในท้องที่ผู้นำชุมชนท้องถิ่น ผู้นำหรือตัวแทนกลุ่มเครือข่ายต่างๆ ในชุมชน เข้าร่วมประชุมเป็นจำนวนมาก ดังนั้นที่ประชุมสภาองค์กรการบริหารส่วนตำบลจึงเป็นเวทีกลางในการแลกเปลี่ยนข้อมูลติดตามผลการดำเนินงานตลอดจนร่วมกำหนด ทิศทางการพัฒนา หรือดำเนินการต่างๆ

5. สรุปและอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่องรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จากการศึกษาได้นำแบบสอบถามทั้งหมด 400 ชุด ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของนักท่องเที่ยว พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของอริยุชยา ทับทิมทอง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ “บ้านควาย –สุพรรณบุรี” พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนมากที่เดินทางมาเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ “บ้านควาย –สุพรรณบุรี” จะเพศหญิงโดยส่วนใหญ่จะมาจากสถาบันการศึกษาและเป็นครอบครัว

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลนักท่องเที่ยว พบว่า

ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.82 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.58 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของอริยุชยา ทับทิมทอง (2550 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ทักษะคิดของนักท่องเที่ยวต่อสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ “บ้านควาย –สุพรรณบุรี” พบว่า กลุ่มนักท่องเที่ยวส่วนมากที่เดินทางมาเที่ยวในสถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ “บ้านควาย –สุพรรณบุรี” ส่วนใหญ่รับทราบข้อมูลของแหล่งท่องเที่ยวจากการแนะนำของเพื่อนและทางอินเทอร์เน็ต และยังสอดคล้องกับ ชนาธิป สวัสดิ์ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องวิวัฒนาการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า แกนนำชุมชนมีความต้องการที่จะสร้างองค์กรที่เข้มแข็งมีความร่วมมือกันและหน่วยงานภาครัฐควรมีการจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการและหลักการมีส่วนร่วมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและและการประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักทั่วถึง

ด้านการท่องเที่ยวต่อสังคม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.67 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของชนาธิป สวัสดิ์ (2554 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องวิวัฒนาการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอวิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่า ความรู้เกี่ยวกับการบริหารจัดการและหลักการมีส่วนร่วม รวมทั้งการสร้างจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การประชาสัมพันธ์ให้เป็นที่รู้จักทั่วถึง เพื่อจะได้พัฒนาการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการให้เกิดการท่องเที่ยวเชิงนิเวศที่ยั่งยืนต่อไป การฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ส่วนความพึงพอใจ ของแกนนำชุมชนที่เข้าร่วมอบรมเชิงปฏิบัติการ ปรากฏว่า มีความพึงพอใจต่อกระบวนการพัฒนาการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศในระดับมาก

ด้านการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.98 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.60 ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของกฤษณะ เดชาสุรักษ์ชน (2552 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวอิสระชาวต่างชาติที่มีต่อวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร (วัดโพธิ์) กรุงเทพมหานคร พฤติกรรมการท่องเที่ยววัดโพธิ์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินั้น พบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยววันธรรมดามาเที่ยวกับเพื่อน และจะกลับมาท่องเที่ยวพร้อมทั้งแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยววัดโพธิ์เช่นกัน ทัศนคติของนักท่องเที่ยวอิสระชาวต่างชาติที่มีต่อวัดโพธิ์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยววัดโพธิ์ ด้านโบราณสถาน/โบราณวัตถุและด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับดี

ด้านการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรม โดยรวมและรายด้าน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.80 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.56 ซึ่งสอดคล้องกับ กฤษณะ เดชาสุรักษ์ชน (2552 :

บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมและทัศนคติของนักท่องเที่ยวอิสระชาวต่างชาติที่มีต่อวัดพระเชตุพนวิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร (วัดโพธิ์) กรุงเทพมหานคร พฤติกรรมการท่องเที่ยววัดโพธิ์ของนักท่องเที่ยวชาวต่างชาตินั้น พบว่า ส่วนใหญ่นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีสนใจในศิลปะและประวัติศาสตร์ตระวันออก นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เดินทางมาเที่ยววันธรรมดามาเที่ยวกับเพื่อน และจะกลับมาท่องเที่ยวพร้อมทั้งแนะนำผู้อื่นมาท่องเที่ยววัดโพธิ์เช่นกัน ทัศนคติของนักท่องเที่ยวอิสระชาวต่างชาติที่มีต่อวัดโพธิ์ พบว่า นักท่องเที่ยวชาวต่างชาติส่วนใหญ่มีทัศนคติต่อการท่องเที่ยววัดโพธิ์ ด้านโบราณสถาน/โบราณวัตถุและด้านการบริการและสิ่งอำนวยความสะดวกในระดับดี

6. ข้อเสนอแนะ

จากการศึกษาเกี่ยวกับรูปแบบการจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ได้ดังนี้

1. ด้านการโฆษณาและการประชาสัมพันธ์ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ระดับความสำคัญระดับมาก แสดงว่าจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องจัดกิจกรรมและทำการโฆษณาประชาสัมพันธ์ในมากขึ้นเพื่อให้นักท่องเที่ยวได้รับรู้และเข้าใช้บริการมากขึ้น
2. ด้านการท่องเที่ยวต่อสังคม พบว่า นักท่องเที่ยวให้ระดับความสำคัญระดับมาก แสดงว่าจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้จะต้องพัฒนาการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชนในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวมากขึ้น
3. ด้านการท่องเที่ยวต่อเศรษฐกิจ พบว่า นักท่องเที่ยวให้ระดับความสำคัญระดับมาก แสดงว่าจัดการการท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้สร้างความประทับใจและทำให้นักท่องเที่ยวกลับมาท่องเที่ยวอีก
4. ด้านการท่องเที่ยวต่อวัฒนธรรม พบว่า นักท่องเที่ยวให้ระดับความสำคัญระดับมาก แสดงว่าจัดการ

การท่องเที่ยวในสามจังหวัดชายแดนภาคใต้ ด้วยวัฒนธรรม
ความเป็นอยู่ที่หลากหลายทำให้นักท่องเที่ยวไม่เกิดปัญหา
ต่อการเดินทางมาเที่ยว อาทิเรื่องอาหารการกิน วิถีชีวิต
ความเป็นอยู่ เป็นต้น

5. ควรร่วมกับหน่วยภาครัฐอื่นๆ จัดอบรมและ
พัฒนาอาชีพภาคเกษตรท้องถิ่นให้กับประชาชนที่สนใจอย่าง
ต่อเนื่องเพื่อให้คนเหล่านี้ได้มีความรู้ด้านการเป็นภาคเกษตร
อย่างแท้จริงและมีประสบการณ์การนำท่องเที่ยวในท้องถิ่น

7. บรรณานุกรม

กฤษณะ เตชาสุรภัทช์ชน. พฤติกรรมและทัศนคติของ

นักท่องเที่ยวอิสระชาวต่างชาติที่มีต่อวัดพระเชตุพน

วิมลมังคลารามราชวรมหาวิหาร กรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2552.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว.

กรุงเทพฯ : การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2553.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยและสถาบันวิจัย

วิทยาศาสตร์และ เทคโนโลยีแห่งประเทศไทย.

สมพงษ์. การวางแผนและพัฒนาตลาดการท่องเที่ยว.

พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2550.

ชนาธิป สวัสดิ์. วิวัฒนาการมีส่วนร่วมของแกนนำชุมชน

ในการบริหารจัดการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ อำเภอ

วิภาวดี จังหวัดสุราษฎร์ธานี. วิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี. 2554.

ณรงค์ ชูรัฐรักษ์และคณะ. การมีส่วนร่วมในการจัดการการ

ท่องเที่ยวอุทยานไดโนเสาร์ของประชาชน

ในตำบลโนนบุรี อำเภอสหัสขันธ์ จังหวัดกาฬสินธุ์.

วิทยานิพนธ์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม. 2552.

นิตา ชัชกุล. อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

วชิรญาณม์ วีระประพันธ์. การจัดการการท่องเที่ยวเชิง

อนุรักษ์ของเชียงใหม่ในท่าซาฟารี. วิทยานิพนธ์

มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 2551.

ศรัญญา เลิศมนไพโรจน์. การศึกษาความต้องการของผู้

ประกอบธุรกิจงานเที่ยวเกี่ยวกับเนื้อหาวิชา

อุตสาหกรรมการท่องเที่ยว. หลักสูตรวิทยาศาสตร

มหาบัณฑิต สาขาวิทยาศาสตร์การกีฬา.

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2550.

สันติ ปานน้อย. การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวในหมู่บ้าน

ข้างในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอีสานตอนใต้เพื่อการ

เชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ. ภาคนิพนธ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์, 2550.

อารีย์ นัยพินิจและฐิรชญา มณีเนตร, การมีส่วนร่วมของ

ชุมชนในการจัดการท่องเที่ยวหมู่บ้านบุไทร

โฮมสเตย์ อำเภอวังน้ำเขียว จังหวัดนครราชสีมา.

คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยขอนแก่น

มหาวิทยาลัยขอนแก่น. 2551.

อุดม เขยกิจวงศ์ และคณะ. การท่องเที่ยวเชิงนิเวศ.

กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์แสงดาว, 2548